

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

SECȚIA PENTRU PROCURORI HOTĂRÂREA NR. 5 P/14.04.2011

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de comisia de disciplină pentru procurori împotriva pârâtului M.A., procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Biroul Teritorial H., având ca obiect săvârșirea abaterii disciplinare constând în exercitarea funcției cu gravă neglijență, prevăzute de art. 99 lit. lit. h) teza a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Dezbaterile au avut loc la data de 12 aprilie 2011, fiind consemnate în încheierea de ședință din acea dată, ce face parte din prezenta, când, Secția având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 14 aprilie 2011 și a dat următoarea hotărâre.

SECȚIA PENTRU PROCURORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare, constată următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru procurori, la data de 21.03.2011, sub nr. 2/P/2011, comisia de disciplină pentru procurori a solicitat Secției, ca prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună aplicarea uneia din sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, pârâtului M.A., procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Criminalitate Organizată și Terorism - Biroul Teritorial H., pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h) teza a II-a din Legea nr. 303/2004, republicată cu modificările și completările ulterioare, constând în exercitarea funcției cu gravă neglijență.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut în esență că, în dosarul penal nr. 28/D/P/2010, prin ordonanța din data de 14.06.2010 pârâtul procuror a dispus luarea față de învinuita P.M. a măsurii obligării de a nu părăsi țara, pe o durată de 30 zile, cu încălcarea dispozițiilor legale referitoare la garantarea și asigurarea dreptului la apărare a învinuitului, fapt ce atrage nulitatea absolută prevăzută de dispozițiile art. 197 alin. (2) Cod procedură penală.

În drept, comisia de disciplină pentru procurori și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile art. 99 – 101 din legea sus-menționată.

La termenul de judecată din data de 12.04.2011 a fost audiat pârâtul procuror M.A. (fila 23) și s-a încuviințat pentru acesta proba cu înscrisuri, respectiv cele aflate la dosar la filele 24 - 41.

Analizând probele administrate în cauză, Secția pentru procurori reține următoarea situație de fapt:

La Direcția de Investigare a Infraacțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - Biroul Teritorial H. s-a înregistrat dosarul nr. 28/D/P/2010 privind pe învinuiții P.M. și O.N.D., cercetați sub aspectul comiterii infraacțiunilor prevăzute de art. 19 alin. (1) din Legea nr. 51/1991 privind siguranța națională a României, art. 46 alin. (2), art. 42 alin. (2), art. 43 alin. (1) și art. 44 alin. (2) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri,

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

prevenirea și sancționarea corupției.

La data de 14.06.2010, învinuitei P.M. i-au fost aduse la cunoștință faptele și încadrarea juridică a acestora, precum și faptul că are dreptul de a fi asistată de un apărător și de a nu face nici o declarație.

La orele 18⁰⁰, numita P.M. a dat o declarație olografă în cuprinsul căreia a precizat că nu solicită să fie asistată de un apărător, iar la ora 22⁰⁰ i-a fost luată o declarație de către procuror.

După audiere, pârâtul procuror M.A. a dispus prin ordonanța nr. 28/P/14.06.2010, luarea față de învinuită a măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara pe o durată de 30 zile, și respectarea obligațiilor prevăzute de art. 145 alin. (1¹) lit. a), b), c), d) Cod procedură penală, motivat de necesitatea asigurării bunei desfășurări a procesului penal și de gradul de pericol social al infracțiunilor sub aspectul cărora se efectuau cercetări.

Se mai reține că la solicitarea verbală a învinuitei de a i se încuviința părăsirea țării, după emiterea ordonanței, motivat de faptul că avea cu mult timp înainte programată o deplasare în străinătate, pârâtul procuror i-a adus la cunoștință că, în cazul în care aceasta va formula o cerere în acest sens, îi va admite cererea, astfel încât să nu i se îngreșească dreptul la liberă circulație.

Împotriva ordonanței emise de pârâtul procuror, învinuita P.M. a formulat plângere, iar prin încheierea nr. 11/MP/21.06.2010 rămasă definitivă, pronunțată în dosar nr. 810/57/2010, Curtea de Apel A.I. a admis plângerea și a dispus revocarea măsurii obligării de a nu părăsi țara, reținând că măsura a fost luată cu încălcarea dispozițiilor legale referitoare la garantarea și asigurarea dreptului la apărare a învinuitului, fapt ce atrage nulitatea absolută prevăzută de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

art. 197 alin. (2) Cod procedură penală.

De asemenea, se mai reține că în intervalul de 7 zile cât și-a produs efectele ordonanța emisă de pârâtul procuror, învinuita nu a formulat nici o cerere prin care să solicite încuviințarea unei deplasări în străinătate și, prin urmare măsura preventivă, dispusă în condițiile anterior expuse, nu a avut nici o consecință efectivă asupra dreptului la liberă circulație al învinuitei.

Pentru a reține această situație de fapt, Secția pentru procurori a avut în vedere declarațiile pârâtului procuror, date atât în cursul cercetării disciplinare, cât și în fața Secției, în care a arătat că a procedat în acest mod la luarea măsurii preventive, în contextul în care a fost prima situație practică cu care s-a confruntat în care această măsură să fie dispusă de procuror, iar analiza textelor legale aplicabile l-au condus la o astfel de interpretare. Mai arată pârâtul procuror că tocmai aceste împrejurări l-au determinat să-i comunice învinuitei, care a susținut că ar fi avut planificată o deplasare în străinătate, că la momentul când va dori să efectueze această deplasare, va lua măsurile necesare pentru a-i permite să părăsească țara.

Aceste declarații se coroborează cu înscrisurile aflate la filele 7-15 și 23-27 din dosar nr. 2/CDP/2011.

Pentru a fi angajată răspunderea disciplinară a procurorului, trebuie îndeplinite cumulativ condițiile răspunderii disciplinare, care sunt aceleași pentru oricare din formele răspunderii juridice și privesc calitatea de persoană parte a unui raport de muncă, de serviciu sau de funcție, existența unei fapte ilicite, săvârșirea acesteia cu vinovăție, producerea unui rezultat dăunător și legătura de cauzalitate dintre fapta ilicită și rezultatul dăunător.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Potrivit art. 136 Cod procedură penală, obligarea de a nu părăsi țara face parte din categoria măsurilor preventive ce se pot lua față de învinuit sau inculpat, măsură ce vizează restrângerea unui drept fundamental al cetățeanului, respectiv libertatea de circulație.

Dispozițiile art. 145¹ care reglementează conținutul măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara cuprind, în aliniatul 2, o normă de trimitere cu privire la condițiile în care se dispune această măsură.

Potrivit acestei norme, măsura poate fi luată numai dacă sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 143 alin. (1) Cod procedură penală, respectiv dacă există probe sau indicii temeinice că învinuitul a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală și numai după ascultarea învinuitului sau inculpatului în prezența apărătorului.

Totodată, potrivit art. 172 alin. (2) Cod procedură penală pârâțul procuror avea obligația ca, atunci când asistența juridică este obligatorie, să asigure prezența apărătorului la ascultarea învinuitei, chiar dacă aceasta a declarat, cu ocazia audierii sale că nu dorește să fie asistată de un apărător.

Potrivit art. 140² Cod procedură penală, împotriva ordonanței procurorului prin care se dispune luarea măsurii obligării de a nu părăsi localitatea sau de a nu părăsi țara, învinuitul sau inculpatul poate face plângere în termen de 3 zile de la luarea măsurii, la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță. Când consideră că măsura preventivă este ilegală sau nu este justificată, instanța dispune revocarea ei.

Nerespectarea acestor normelor procedurale a fost sancționată de către instanța de judecată care, așa cum s-a reținut anterior, a constatat nulitatea

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

absolută a măsurii luate de pârâțul procuror M.A.

Interpretarea textelor legale aplicabile cazului cu care a fost învestit este în atribuția procurorului de caz, iar rezultatul operațiunii de interpretare și soluția dată speței nu poate face obiectul unei cenzuri administrative.

Secția, are în vedere și faptul că reținerea acestei abateri disciplinare este condiționată de modul în care trebuie definită noțiunea de gravă neglijență în înțelesul art. 99 lit. h) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

Legea nu conține o astfel de definiție însă, la conturarea noțiunii de gravă neglijență trebuie avute în vedere dispozițiile art. 3 alin. (1) din același act normativ, art. 62 alin. (2) și (3) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, care prevăd că procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiilor legalității, imparțialității și controlului ierarhic, în condițiile legii și își exercită funcțiile în conformitate cu legea, respectă și protejează demnitatea umană și apără drepturile persoanei, și art. 64 alin. (2) din același act normativ care prevede că în soluțiile dispuse, procurorul este independent, în condițiile prevăzute de lege.

Deși se constată că pârâțul procuror a dispus luarea măsurii obligării de a nu părăsi țara față de învinuita P.M. cu încălcarea dispozițiilor legale referitoare la garantarea și asigurarea dreptului la apărare a învinuitului Secția apreciază că fapta, singulară de altfel în activitatea pârâțului procuror, nu a produs nici un rezultat dăunător, în sensul restrângerii efective a libertății de deplasare a învinuitei.

Mai mult, se reține că de la data numirii sale în funcția de procuror și

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

până în prezent, M.A. nu a mai fost sancționat disciplinar și nici nu au mai fost relevate aspecte în activitatea acestuia din care să rezulte o insuficientă pregătire profesională a pârâtului procuror.

În acest sens Secția are în vedere și adresa nr. 578/RU/2011 emisă de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție din care rezultă că la evaluarea activității pentru perioada 2005 - 2007 efectuată de Comisia de evaluare constituită la nivelul D.I.I.C.O.T., pârâtul procuror a primit calificativul „Foarte Bine”, precum și faptul că pentru perioada 2006 – 2010 nu figurează cu achitări, restituiri definitive, infirmări de soluții sau redeschideri ale urmăririlor penale în cauzele pe care le-a soluționat.

Pentru considerentele de mai sus, Secția pentru procurori va respinge acțiunea formulată de comisia de disciplină împotriva pârâtului procuror M.A. – procuror șef în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Biroul Teritorial H.

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii republicată, cu modificările ulterioare,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge acțiunea disciplinară formulată de Comisia de disciplină pentru procurori împotriva domnului M.A., procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția de Investigare a Infracțiunilor

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

de Criminalitate Organizată și Terorism – Biroul Teritorial H..

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la Completul
de 5 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică.

Definitivă, în termenul de exercitare a căii de atac a recursului.